

1. Jer, em - lé - kez - zünk, ke - resz-tyén né - pek
 Ő jó - vol - tá - ról a nagy Úr Is - ten - nek:
 Mert csak e - gye - dül ő mi ü - gyünk - nek,
 Mennyen és föl - dön ol - tal - ma él - tünk - nek.

2. Szemem emelvén vetem hegyekre, / Tekintetemet a nagy mély völgyekre, / Hogy onnan jutnék segedelemre, / De nem találék az Istennél többre.
3. Csak Ő énnékem egy segítségem, / Büntől, haláltól, pokoltól védelmem, / A kárhozattól megmenti lelkem, / Ki mennyet, földet teremtett, és engem.
4. Nem hagy tégedet a kísértésben, / Nem hagyja lábad elesni veszélyben, / Isten szemei reád mindenben / Vigyáznak, csak higgy az Ő szent nevében.
5. No, keresztyének, tehát örvendjünk, / Mert az Úr Isten paizsunk minékünk, / El nem aluszik, vigyáz mellettünk, / És önnön maga örködik felettünk.
6. A nap hévsége nappal nem sérthet, / És a hold éjjel téged nem emészthet, / Mert az Úr Isten őrzi éltedet, / Minden gonosztól megmenti lelkedet.
7. Őrizzen téged a nagy Úr Isten, / Minden dolgodban óvjon s vezéreljen: / Valahol te jársz az ő nevében, / Megoltalmazzon most s minden időben.